

ਵਿਨੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਚ. ਐਸ ਭੱਲਾ ਲਾਂ ਜੇ. ਜੇ.

ਹਰਸਿਮਰਤ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWP ਨੰ. 2006 ਦੇ 18388

8 ਦਸੰਬਰ, 2006

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226— ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, ਚੈਪਟਰ XVI — ਰਜਿ. 9 ਅਤੇ 10(ਏ)-ਇਕ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਛੁਪੇ ਹੋਏ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ-ਕਾਲਜ ਦਾ ਸਟਾਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ—ਦੋ ਸਮੈਸਟਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ— ਕੀ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਢੰਗ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ — ਹੋਲਡ, ਹਾਂ — ਰਜਿ. 10(ਏ) ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ/ ਉਸ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵੀ ਮਦਦ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 10(a)- ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਯੂਐਮਸੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਹਨ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਸਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੋਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾ ਕੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮਾੜਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸੰਭਾਵੀ ਮਦਦ ਲਈ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 10(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 12 ਅਤੇ 19)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹੇਮੰਤ ਸੈਣੀ ।

ਸੁਖਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਵਿਨੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ (14 ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ) ਨੇ 16 ਮਈ, 2006 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸਮੈਸਟਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਅਨੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਤੀ 8/13 ਨਵੰਬਰ, 2006 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.8) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਸੰਬਰ, 2005/ਜਨਵਰੀ, 2006 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੀ.ਟੈਕ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਨ। (ਆਈ.ਟੀ.), ਬੀ.ਟੈਕ. (ਐਮ.ਈ.), ਬੀ.ਟੈਕ. (E&C-E) ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕਾਲਜ ਆਫ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਐਂਡ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4। ਦਸੰਬਰ, 2005/ਜਨਵਰੀ, 2006 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਸਮੇਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕ੍ਰਾਫ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕੇਂਦਰ, ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਮੋਬਾਈਲ ਫ਼ੋਨ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੀ ਪੱਗ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਏ XVI ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 12 ਮਈ, 2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ (ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਦੁਆਰਾ, ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਲਈ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀ ਮਿਆਦ. ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਰਡਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P.1 ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਸੰਬਰ, 2005/ਜਨਵਰੀ, 2006 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਰੈਗੂਲਰ ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਸੰਬਰ 2006 ਵਿੱਚ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਦਸੰਬਰ, 2005 ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਹਰਸਿਮਰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। .

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 2006 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 8080 ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ 16 ਮਈ, 2006 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਗਲਾ ਸਮੇਸਟਰ 25 ਮਈ, 2006 ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਣ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 23 ਮਈ, 2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਗਲੇ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬੈਚ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ,

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2006 ਦੀ ਸੀ.ਓ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 1112 ਸੀ.ਓ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 1112 ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 12 ਅਕਤੂਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਟੈਂਪਟ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

(4) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਨਰ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, - ਮਿਤੀ 8 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਨਵੇਅਰ ਮੀਨਜ਼ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਪੇਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(6) ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਤਤਕਾਲਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(7) ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਘੋਖਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੜਚੋਲ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਹੇਮੰਤ ਸੈਣੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਤੋਂ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਘੜਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਣਾਈ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਭਰੇ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਾਰਨ ਅਨੁਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਢੰਗ ਅਪਣਾਉਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ, ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"9. ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਕਾਗਜ਼, ਕਿਤਾਬਾਂ, ਨੋਟਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦਿਨ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਫਿਰ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੇ ਜਾਣਗੇ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ UMC ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P.8) ਖੁਦ ਦੋਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕ੍ਰਾਈਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਰਿਕਵਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਯੂ.ਐਮ.ਸੀ. ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੈਣੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੈਣੀ ਨੇ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸੌਰਭ ਡੋਗਰਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਜੂ ਵਿਰਦੀ ਜੋ ਸੈਂਟਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸਨ, ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਕ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸਮੇਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ UMC ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ।

(10) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ 12 ਮਈ, 2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਨਫੋਇਰ ਮੀਨਜ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਚਿਤ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ UMC ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਟਾ. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿਟਾ. ਵਪੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਟੀ.ਬੀ.ਆਰ.ਐਲ. ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਮਵਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ, ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਸਿਰਫ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਲਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕ੍ਰਾਈਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡੀਨ (ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ) ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਡੀਨ (ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ) ਡਾ: ਸਿਬੀ ਜੌਹਨ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੀ UMC ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵਾਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 12 ਮਈ 2006 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8 ਨਵੰਬਰ 2006 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਿਆ। ਦੋਵਾਂ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਕਮੇਟੀ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਵਿਚ ਲੁਕੋਏ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸੌਰਭ ਡੋਗਰਾ, ਸੈਂਟਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਜੂ ਵਿਰਦੀ, ਨਿਗਰਾਨ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ UMC ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਪ੍ਰੈਲ 2006 ਵਿੱਚ, ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

(11) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ।

(12) ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ UMC ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਹਨ।

(13) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ 12 ਮਈ, 2006 ਦੇ ਮੂਲ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ UMC ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ:

ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸੌਰਭ ਡੋਗਰਾ, ਸੈਂਟਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਇਨਵੀਜ਼ੀਲੇਟਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੋਬਾਈਲ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕ੍ਰੈਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕ੍ਰੈਡ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਇੰਨਵੀਜ਼ੀਲੇਟਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਫਾਰਮ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੌਰਭ ਡੋਗਰਾ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ। ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵੇਰਵੇ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਏ ਸਨ। ਕੇਂਦਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਨੋਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕ੍ਰੈਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਪੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਰੇ ਵਿਚ 'ਵਰਕਿੰਗ ਆਰਡਰ' ਵਿਚ ਜੈਮਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੋਬਾਈਲਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਯੂਐਮਸੀ ਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ, ਡਿਪਟੀ ਡੀਨ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ ਹਾਂ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਮੀਦਵਾਰ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਝ ਪੁਖਤਾ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਸੀ ਜੋ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇ ਮੋਬਾਈਲ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਲਈ ਇਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਉਣਾ। ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਮਾੜੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕਾਪੀ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਜੈਮਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਜੈਮਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯੂ.ਐਮ.ਸੀ. ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੋਬਾਈਲ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਨਿਯਮ 10(ੳ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ

ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਸੁਪਰਾ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 11.1 ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਸਮੈਸਟਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਯੋਗ ਰਹੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।"

(14) ਯੂਐਮਸੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੀ.ਐਸ. ਸ਼੍ਰੀਰ ਬਲਕਾਰੀ, ਸਿੰਘ, ਟੀ ਡਿਪਟੀ (ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ) ਦੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਸਟਾ 1 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

"ਮੈਨੂੰ 28 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ 12.00 ਵਜੇ ਡੀਨ (ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ) ਡਾ. ਸਿਬੀ ਜੋਹਨ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਏਸੀਈਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਕੁਝ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਰੋਲ ਨੰਬਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕੂਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕੇਂਦਰ ਗਏ। ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਡੀਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੱਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਦੁਪਹਿਰ 3.00 ਵਜੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਅਤੇ ਸੈਂਟਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਗੇਟ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਅੱਜ ਮੌਜੂਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖਾਸ ਰੋਲ ਨੰਬਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਮੋਬਾਈਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਪੱਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਪੱਗ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਮੋਬਾਈਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੱਗ ਤੋਂ ਮੋਬਾਈਲ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੱਗ ਉਤਾਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੇਗਾ। ਇਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਪੱਗ ਤੋਂ ਮੋਬਾਈਲ ਕੱਢ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਗਲਿਆਰਾ। ਮੈਂ ਕੇਂਦਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਇਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਉੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਉੱਤਰ ਪੱਤਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ UMC ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਡੀਨ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸੀ.ਐਲ.

(15) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸੌਰਭ ਡੋਗਰਾ ਅਤੇ ਇੰਵੀਜੀਲੇਟਰ ਅੰਜੂ ਵਿਰਧੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ UMC ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਸੂਲੀ ਸਿਰਫ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਨ, ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਯੂ.ਐਮ.ਸੀ. ਕਮੇਟੀ ਇਸਦੀ 12 ਮਈ, 2006 ਦੀ ਅਸਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

"ਇਸ ਚਰਚਾ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਸਟਾਫ ਨੇ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ

ਕਿਸੇ ਅਣਗੌਲੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਵਾਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲਿਖਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

(16) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਹੇਮੰਤ ਸੈਣੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਸੈਣੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੌਬਾਈਲ ਫੋਨ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਨੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(17) ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(18) ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਭਰੋਸਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 10(ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ :

“10(ਏ) ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਪੇਪਰ, ਕਿਤਾਬਾਂ, ਨੋਟਸ ਜਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਲਿਖਤ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਜਾਂ ਮੇਜ਼ ਜਾਂ ਡੈਸਕ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਯੰਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਲਿਖਤ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ। ਵਰਗ, ਪ੍ਰੋਟੈਕਟਰ, ਸਲਾਈਡ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨੋਟਸ ਜਾਂ ਸਕਿੱਤ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸੰਭਵ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ।

(19) ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਮੌਬਾਈਲ ਫੋਨ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੋਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾ ਕੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਯੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮਾੜਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸੰਭਾਵੀ ਮਦਦ ਲਈ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਉਪਰੋਕਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 10(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(20) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(21) ਇਸ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਬੇਈਮਾਨ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ

ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਕਾਲਜ ਸਟਾਫ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅੰਤ ਤੱਕ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਮੁੜ ਵਾਪਰਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(22) ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਖਰਚੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਦਸਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ